

THESES
DE
CAUSIS PER ACCIDENS,

I.
TRitum apud Philolophos, à Platone
primùm usurpatum, est ververbium, *nihil*
fieri sine causa.

Connexio
hujus Disp.
cum præ-
cedenti.

II.
Quod, quò ad efficientem causam, ita est *καθολι-
κόν*, ut nulla nec *ένστασις*, nec ratio proferri possit, quæ
arguat contrarium.

III.
Ac quomodo agere vel operari posset id, quod
nondum existit?

IV.
Cum verò causarum alix effectum producant
per se, alix per accidens, ac de illis in proxima sit
actum *σζητήσαι*, consequens jam est, ut de his etiam
tractetur.

V.
Causarum per accidens nomine nihil hinc aliud
intelligimus, quàm fortunam & casum, ad quas illos
referimus eventus, qui rarò ad eundem eveniunt mo-
dum, & fines expetitos & intentos, omnem præter opi-
nionem, comitantur.

Quales
sint effectus
causarum
per acci-
dens.

VI.
6. Excludenda ergo hinc est ea per accidens cau-
sa, quæ merum agentis per se est accidens, ad quam nul-
lus sequitur effectus, nisi is, qui ab agente per se fuit
quæsius.

Causa per
accidens
huc non
pertinens.